

ISA 600

VYUŽITÍ PRÁCE JINÉHO AUDITORA

(Tento standard je platný)

OBSAH

	Odstavec
Úvod	1-5
Přijetí úlohy hlavního auditora	6
Postupy hlavního auditora	7-14
Spolupráce auditorů	15
Záležitosti, které je nutné zvážit z hlediska výroku	16-17
Rozdělení odpovědnosti	18

Mezinárodní auditorský standard ISA 600 „Využití práce jiného auditora“, je nutné chápat v kontextu Předmluvy k mezinárodním standardům pro kontrolu kvality, audit, ověřování a související služby, která stanoví pravidla a rozsah použití mezinárodních auditorských standardů.

Úvod

1. Účelem tohoto mezinárodního auditorského standardu je stanovit normy a poskytnout vodítko v případech, kdy auditor při vydání zprávy o ověření účetní závěrky účetní jednotky používá u finančních informací, které se týkají jedné nebo více složek zařazených do účetní závěrky dané účetní jednotky, práci provedenou jiným auditorem. Tento standard se nezabývá případy, kdy jsou jmenováni dva nebo více auditorů jako společní auditoři, ani vztahem auditora k předchozímu auditorovi. Navíc, pokud hlavní auditor dojde k závěru, že účetní závěrka složky je nevýznamná, pak normy uvedené v tomto standardu neplatí. Pokud však existuje několik složek, které jsou samy o sobě nevýznamné, ale dohromady budou významné, pak je třeba postupy uvedené v tomto standardu zvážit.
2. **Pokud hlavní auditor používá práci jiného auditora, určí, jakým způsobem tato práce jiného auditora ovlivní audit.**
3. „Hlavní auditor“ znamená auditor, který nese odpovědnost za vydání zprávy o ověření účetní závěrky účetní jednotky, přičemž tato účetní závěrka obsahuje finanční informace o jedné nebo několika složkách, které byly ověřeny jiným auditorem.
4. „Jiný auditor“ znamená jiný než hlavní auditor, který nese odpovědnost za vydání zprávy o finančních informacích o určité složce, která je zahrnuta do účetní závěrky auditované hlavním auditorem. Za jiného auditora jsou považovány též přidružené společnosti (které mohou, ale nemusí mít stejné jméno), spolupracující společnosti a nezávislí auditoři.
5. „Složka“ znamená divize, organizační složka, dceřiná společnost, společný podnik, přidružený podnik nebo jiná jednotka, jejíž účetní informace jsou zahrnuty účetní závěrce auditované hlavním auditorem.

Přijetí úlohy hlavního auditora

6. **Auditor zváží, zda je jeho vlastní účast dostatečná k tomu, aby mohl plnit úlohu hlavního auditora.** V tomto ohledu hlavní auditor zváží následující skutečnosti:
 - (a) Významnost té části účetní závěrky, kterou hlavní auditor ověřuje;
 - (b) Úroveň znalosti hlavního auditora v oblasti podnikání složek;
 - (c) Riziko výskytu významné nesprávnosti v účetních závěrkách složek ověřených jiným auditorem; a
 - (d) Provedení dodatečných postupů uvedených v tomto standardu u složek ověřených jiným auditorem, což umožní hlavnímu auditorovi podílet se významným způsobem na daném auditu.

Postupy hlavního auditora

7. **Pokud hlavní auditor plánuje použít práci jiného auditora, zváží profesionální schopnosti tohoto jiného auditora v kontextu dané zakázky.** V tomto ohledu je vhodné zvážit mimo jiné následující skutečnosti: společné členství v profesionální organizaci, společné členství v nebo přidružení k jiné společnosti nebo postavení profesionální organizace, k níž jiný auditor náleží. Tyto informace lze případně doplnit dotazováním u jiných auditorů, bank apod. a rozhovory s jiným auditorem.
8. **Hlavní auditor provede postupy, na základě kterých získá dostatečné a vhodné důkazní informace o tom, že práce jiného auditora je v kontextu dané konkrétní zakázky vhodná pro jeho účely.**
9. Hlavní auditor informuje jiného auditora o následujících skutečnostech:
 - (a) Požadavek nezávislosti ve vztahu jak k účetní jednotce, tak k příslušné složce, a písemné prohlášení o splnění tohoto požadavku;
 - (b) Zamýšlené využití práce a zprávy jiného auditora; v úvodní fázi plánování auditu je tedy nutné zajistit vzájemnou koordinaci jejich práce. Hlavní auditor informuje jiného auditora o takových záležitostech, jako jsou oblasti vyžadující zvláštní pozornost, postupy vedoucí k identifikaci transakcí mezi společnostmi v rámci skupiny, u nichž bude nutné zveřejnění, a časový harmonogram auditu; a
 - (c) Požadavky v oblasti účetnictví, auditu a výkaznictví a písemné prohlášení o jejich splnění.
10. Hlavní auditor může také mimo jiné projednat s jiným auditorem použité auditorské postupy, přezkoumat písemné shrnutí postupů jiného auditora (ve formě dotazníku nebo kontrolního seznamu) nebo přezkoumat spis jiného auditora. Hlavní auditor může tyto postupy provádět během návštěvy u jiného auditora. Povaha, časový rámec a rozsah postupů závisí na podmínkách zakázky a na tom, do jaké míry zná hlavní auditor profesionální schopnosti jiného auditora. Tato znalost může vycházet z přezkoumání předchozí práce jiného auditora v oblasti auditu.
11. Hlavní auditor může dojít k závěru, že není nutné uplatnit postupy popsané v odstavci 10, neboť dříve získal dostatečné vhodné důkazní informace o tom, že jiný auditor ve své praxi dodržuje přijatelné zásady a postupy kontroly kvality. Např. pokud se jedná o přidružené firmy, může mezi hlavním auditorem a jiným auditorem existovat dlouhodobý formální vztah, v rámci něhož jsou dány postupy, z nichž vyplývají potřebné důkazní informace, např. pravidelná vzájemná kontrola mezi oběma firmami, testy provozních zásad a postupů nebo přezkoumání spisů auditora u vybraných auditů.
12. **Hlavní auditor zváží významná zjištění, k nimž dospěl jiný auditor.**
13. Hlavní auditor může považovat za vhodné projednat s jiným auditorem a s vedením složky zjištění plynoucí z auditu nebo jiné záležitosti, které mají vliv na účetní informace složky, a může rovněž rozhodnout, že bude nutné provést dodatečné testy záznamů nebo finančních informací složky. Tyto testy může v závislosti na okolnostech provést hlavní auditor nebo jiný auditor.

14. Hlavní auditor zdokumentuje ve spise auditora složky, jejichž finanční informace byly ověřeny jiným auditorem, jejich význam s ohledem na účetní závěrku účetní jednotky jako celku, jména jiných auditorů a případně závěr o tom, že jednotlivé složky jsou nevýznamné. Hlavní auditor dále zdokumentuje provedené postupy a dosažené závěry. Např. uvede spis jiného auditora, který přezkoumal, a zaznamená výsledky jednání s jiným auditorem. Hlavní auditor však nemusí zaznamenat důvody, kvůli kterým byly postupy omezeny za podmínek uvedených v odstavci 11, pokud jsou tyto důvody shrnuty jinde v dokumentaci vedené auditorskou firmou hlavního auditora.

Spolupráce auditorů

15. **Jiný auditor spolupracuje s hlavním auditorem na základě znalostí kontextu, ve kterém hlavní auditor použije jeho práci.** Jiný auditor např. upozorní hlavního auditora na ty aspekty své práce, které nelze provést v souladu s původním požadavkem. Obdobně, po zvážení právních a profesionálních důsledků, informuje hlavní auditor jiného auditora o záležitostech, které zjistil a které mohou mít významný vliv na práci jiného auditora.

Záležitosti, které je nutné zvážit z hlediska výroku

16. **Pokud hlavní auditor dojde k závěru, že práci jiného auditora nelze použít, a nebyl schopen provést dostatečné dodatečné postupy týkající se finančních informací složky auditované jiným auditorem, vydá hlavní auditor výrok s výhradou nebo odmítne vydat výrok z důvodu omezení rozsahu auditu.**
17. Pokud jiný auditor vydá nebo má v úmyslu vydat modifikovanou zprávu auditora, zváží hlavní auditor, zda je skutečnost, již se modifikace týká, takové povahy a významu ve vztahu k účetní závěrce účetní jednotky, o níž hlavní auditor vydává zprávu, že je nutné modifikovat i zprávu hlavního auditora.

Rozdělení odpovědnosti

18. Postup uvedený v předchozím odstavci je vhodné dodržet, nicméně místní předpisy v některých zemích umožňují, aby hlavní auditor při vydání výroku o ověření účetní závěrky jako celku vycházel pouze ze zprávy jiného auditora o ověření jedné nebo více složek. **Pokud tak hlavní auditor učiní, uvede tuto skutečnost jasně ve své zprávě spolu s rozsahem té části účetní závěrky, která byla auditovaná jiným auditorem.** Pokud zpráva vydaná hlavním auditorem obsahuje tuto skutečnost, omezí se obvykle auditorské postupy na postupy popsané v odstavcích 7 a 9.

Stanovisko k problematice veřejného sektoru

1. *Základní zásady obsažené v tomto standardu platí i pro audit účetní závěrky účetních jednotek ve veřejném sektoru, ale při využití práce jiných auditorů ve veřejném sektoru je nutné zvážit ještě některé další skutečnosti. Hlavní auditor ve veřejném sektoru musí např. zajistit dodržení určitého souboru auditorských standardů jiným auditorem v případě, že legislativa předepisuje dodržení takových standardů. Pokud jde o účetní jednotky ve veřejném sektoru, Výbor pro veřejný sektor (Public Sector Committee) doplnil vodítko pro použití tohoto standardu ve své studii č. 4, "Využití práce jiných auditorů z hlediska veřejného sektoru."*

„Tento mezinárodní auditorský standard ISA 600 „Využití práce jiného auditora“ zveřejněný Radou pro auditorské a ujišťovací standardy (IAASB) Mezinárodní federace účetních (IFAC) v anglickém jazyce a publikovaný v příručce Handbook of International Auditing, Assurance, and Ethics Pronouncement 2005 Edition, byl přeložen do českého jazyka Komorou auditorů České republiky v červnu 2005 a je reprodukován se souhlasem organizace IFAC v červenci 2005. S postupem překladu mezinárodních auditorských a ujišťovacích standardů byla organizace IFAC seznámena a překlad byl proveden v souladu s „Oznámením zásad překladu standardů a návodů vydaných organizací IFAC.“ Schválený text všech mezinárodních auditorských a ujišťovacích standardů je ten, který organizace IFAC publikovala v anglickém jazyce.“

Copyright © Mezinárodní federace účetních, leden 2005.
Všechna práva vyhrazena. Použití s povolením.